

## [Søren P. Larsen.]

sig bag de mange Teorier og den store Uenighed, der skal være, endogsaa blandt Nationaløkonomerne.

Det, Oppositionen har spurgt om, er, om dette Lovforslag er et Led i en samlet Plan til Ophjælpning af Erhvervslivet i By og paa Land; og efter det Svar, vi hidtil har faaet, er jeg nærmest tilbøjelig til at tro, at det *ikke* er det. Det er et Forslag, som man, grebet af den Julestemning, som det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen talte saa smukt om, har ført frem og forlangt til Behandling netop saa hurtigt, som det kunde lade sig gøre.

Den højtærede Minister henviste til, at man vilde angribe Arbejdsløsheden gennem offentlige Arbejder, gennem Arbejdstidsforkortelse, gennem Tilskud til at sætte Arbejder i Gang, og den højtærede Minister beklagede sig over, at han dér Gang paa Gang var stødt paa Modvillie: den højtærede Minister havde henvendt sig til Industri- raadet, men man var afvisende overalt. Jeg kan sige til den højtærede Minister, at en af Aarsagerne til, at man er afvisende, er den ganske simple, at de, som skal købe de paagældende Varer, paa Grund af de herskende økonomiske Vanskeligheder ikke vil være i Stand til at betale. Vi fra vor Side har saa tidt gjort opmærksom paa, at saa længe man fremstiller Industrivarerne til eet Pristal, og de eksporterende Erhverv maa sælge deres Varer til et andet Pristal, saa længe dette Misforhold er til Stede i vort Samfund, saa længe denne økonomiske Uro er til Stede, saa længe er det ogsaa givet, at der vil være stor Arbejdsløshed, fordi man ingen Købekraft har til at aftage de Varer, som den højtærede Socialminister vilde have været med til at fremstille.

Et andet Spørgsmaal, jeg stillede, var Spørgsmaalet om en Finansplan. Jeg maa sige, at hvis den højtærede Ministers Svar med Hensyn til, om dette Lovforslag er et Led i en samlet Plan til Ophjælpning af dansk Erhvervsliv, var vigende og uklart, saa udmærkede Svaret paa Spørgsmaalet om en Finansplan sig heller ikke ved Klarhed. Den højtærede Socialminister sagde, at naturligvis havde man drøftet Spørgsmaalet i Ministermøder, og naturligvis var den højtærede Finansminister rede til at give en Redegørelse, og den højtærede Finansminister vilde ogsaa være i Stand til at fremlægge Forslag, hvorefter dette Beløb kan dækkes. Jeg sætter udtrykkelig Streg under „dette Beløb“, det maa jo være de 10 Millioner, som dette Lovforslags Gennemførelse vil koste.

Men det, jeg spurgte om, var ikke, hvorledes Regeringen vil bære sig ad med at skaffe disse 10 eller 12 Mill. Kr. Det, jeg spurgte om, var: Har den højtærede Regering en samlet Finansplan? Naar Indkomsterne, saavel de direkte som de indirekte, svigter, naar Statens Udgifter vokser, naar Underskuddet paa vore Statsvirksomheder tager til, og naar den højtærede Regerings Medlemmer af og til fremsætter Lovforslag, der hver Gang slutter med at stille betydelige Millionbeløb til Raadighed, saa er det, vi fra vor Side kunde ønske Klarhed over, om den højtærede Regering har nogen samlet Plan for, hvorledes disse Udgifter skal dækkes i den kommende Tid.

Jeg forstod den højtærede Socialminister saaledes, at man havde drøftet Spørgsmaalet i nogle Ministermøder, og den højtærede Finansminister vilde være villig til i Løbet af et Øjeblik at fremsætte et Forslag, der kunde skaffe Dækning for disse 10 Mill. Kr. Men den samlede Plan paa det finansielle Omraade, som vi lyste efter gennem mit første Indlæg, kom den højtærede Socialminister ikke ind paa. Jeg ved ikke, om der ingen Plan findes, eller om den foreløbig skal omgives med en vis Hemmelighedsfuldhed. En Dag maa der vel komme, da den højtærede Regering bliver nødt til at tage ogsaa det Spørgsmaal op.

Det var de to Spørgsmaal, jeg havde stillet, og de to Svar, jeg har faaet af den højtærede Minister. Det tredje Spørgsmaal, det om Naturalierne, undlod den højtærede Minister at besvare. Men den højtærede Minister har sagt til mig, at det skal komme, og naar jeg har lidt Skuffelser for de to Punktets Vedkommende, haaber jeg til Gengæld at faa Oprensning paa det tredje.

**Christmas Møller:** Der er neppe nogen Anledning til at forlænge denne Debat meget. For at anvende et populært politisk Udtryk kan man sige: Det er ikke her, det foregaar, det vil være andetsteds. (*Aksel Larsen:* Hør!). Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen bør ikke tro, at der altid hentydes til ham. Det hører ogsaa til de Ting, det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen maa lære, at man ikke altid tænker paa ham og hans Parti. Nej, det er ikke her, det foregaar, i den Forstand, at det vil være de Udvalgsforhandlinger, som skal føres, og de Forhandlinger, som Socialministeren ogsaa har erklæret sig villig til at føre med os, som vil være afgørende for dette Lovforslags Skæbne. Jeg har derfor kun nogle ganske enkelte Bemærkninger at gøre.